

Ústav Dálného východu

Posudek vedoucího bakalářské práce

student: Martina Vořechová

obor: koreanistika

název práce: Institucionální výuka angličtiny v Koreji

vedoucí práce: Tomáš Horák, Ph.D.

Autorka se věnuje tématu institucionální výuky angličtiny v Koreji, resp. v Korejské republice. V centru jejího zájmu je přitom výuka tohoto cizího jazyka v kontextu státní vzdělávací politiky formulované jednotlivými učebními plány, které vycházely z nařízení Ministerstva kultury a školství Korejské republiky. Věnuje se však i samotným počátkům organizované školní výuky angličtiny v předmoderní Koreji a naznačuje také širší společensko-politické a hospodářské souvislosti ovlivňující nejen státní politiku, ale i přístup ke vzdělání ze strany korejské populace.

Cíle práce jsou formulovány velmi stručně první větou úvodu; zbytek úvodu pouze představuje jednotlivé kapitoly a podkapitoly a do jisté míry předjímá závěry práce. K použité metodice se autorka prakticky nevyjadřuje, nicméně ze způsobu zpracování je zřejmé, že šla cestou systematické kompilace různých zdrojů. V seznamu použité literatury jsou sice přímo uvedené i oficiální studijní plány pro nižší a vyšší střední školy (není ale zřejmé, v jaké podobě je měla autorka k dispozici), ovšem v samotném textu práce se bohužel s korejskými originály pracuje jen ve velmi omezené míře, pokud vůbec. V tomto smyslu je škoda, že nevyužila svých znalostí korejštiny a možností, které poskytuje digitální archiv. Jednotlivé učební plány autorka stručně komentuje a popisuje změny oproti dřívějším verzím, nicméně chybí přímé citace, které by její komentáře doložily a případně odlišily obsah nařízení od jeho výkladu. Na některých místech vyvolává její popis pochybnosti, když např. na str. 24 píše, že druhý vzdělávací plán vynechal cíl výuky a hned v následující větě se dozvídáme, že oproti prvnímu učebnímu plánu byly cíle výuky popsány praktičtěji.

Autorka také stručně zmiňuje proměnu paradigmatu výuky z hlediska měnících se vyučovacích metod a didaktických přístupů. Uvedení různých způsobů jazykové výuky a souvisejících teorií je bezesporu zajímavé a přínosné, nicméně se příliš nepodařilo tyto informace do textu organicky začlenit. Definice metod lze použít k popisu reálného stavu jen v omezené míře, zvláště když chybí konkrétní doklady, např. na formulacích oficiálních studijních plánů a osnov, nebo přímo v převládající praxi jazykové výuky. Dozvídáme-li se na str. 25, že třetí učební plán byl ovlivněn světovými teoriemi o vzdělávání, včetně teorie kognitivního učení, že byla pozornost kladena na zdokonalování komunikativních schopností s pomocí audiolingvální metody, bylo by velice vhodné uvést konkrétní pasáže učebního plánu, které to dokládají a případně i zmínit, jak tato strategie mohla být naplňována v podmínkách přeplněných tříd s 60 a více žáky, což byl v Koreji dobový standard. Jinými slovy by bylo dobré lépe odlišit, co je teorie, jak je konkrétně reflektována v učebním plánu (včetně textové

Ústav Dálného východu

evidence) a jaká byla pravděpodobná realita. Užitečná by mohla být např. i stručná analýza středoškolských učebnic angličtiny, které by změnu přístupu měly odrážet. Závěrečné kapitoly stručně a přehledně uvádějí některé specifické korejské realie související s anglickou jazykovou výukou.

Pokud jde o teoretické zázemí autorky, se základy teorie výuky cizích jazyků je v nutné míře obeznána a uvádí některé zásadní koncepty a přístupy, které výuku angličtiny v Koreji ovlivnily zásadnějším způsobem. Terminologii používá v omezeném rozsahu, nicméně vhodně (osobně by mě např. zajímal důvod, proč označuje Koreu po roce 1945 jako postmoderní). Formálně je práce zpracována dobře; téma je pojato v zadaném rozsahu a jazyková úroveň splňuje požadavky kladené na práci tohoto typu. Místy se sice setkáme s faktickými chybami (např. škola Pädžä haktang byla založena v dnešním Söulu, nikoliv v Tädžönu; Itó Hirobumi se nemohl ujmout vlády v anektované Koreji, protože zemřel na následky atentátu v roce předcházejícím anexi atd.), ale nepřekračují akceptovatelnou mez.

Celkově lze říct, že práce uspokojivým způsobem pojednává o zadaném tématu v požadované šíři i hloubce. Cíle práce tak byly v zásadě naplněny, byť je v závěru místo jejich formulace uvedeno jen stručné resumé práce z pohledu čtenáře.

S výše uvedenými připomínkami doporučuji práci k obhajobě a navrhuji hodnocení **velmi dobře**.